

ΤΗ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου καὶ Ναρκίσσου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τρία τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος Κυρίου Ἀπόστολοι φέγγει τῆς χάριτος, καταυγάζων πάντων τὰς καρδίας ἔνδοξοι, καὶ λύων τῆς ἀπάτης τὴν ζόφωσιν, διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στάχυς ὁ πανόλβιος Χριστοῦ, κῆρυξ καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ θαυμάσιος καὶ Ἀριστόβουλος, Οὐρβανός, Ἀμπλία καὶ ὁ θεῖος Νάρκισσος, Τριάδα παναγίαν κηρύξαντες ἔθνη ἐφώτισαν καὶ δουλείας ἐλυτρώσαντο, οὓς ἐν πίστει πάντες μακαρίσωμεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκευὴ καθαρῶτατα, ὄλην τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος πίστει χωρήσαντες, Ἐκκλησίας στῦλοι, οὐρανοὶ περιδοξοὶ, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῶ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθήσας ἔνδοξε, τὴν τῶν προσκαίρων δόξαν, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, διὸ καὶ ἰσαγγέλως ἐν τῇ σαρκί, βιοτεύων ὡς ἄσαρκος τὰς πολυτρόπους κολάσεις τῶν διωκτῶν, καρτερῶς φέρεις Ἐπίμαχε.

Ἐν οὐρανίαις παστάσι, χορεύων ἔνδοξε, καὶ ἐντρυφῶν τὴ δόξη τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη, Ἐπίμαχε τρισμακάρι δυσώπει αὐτόν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, ἵνα τρυφῆς αἰωνίου καὶ τῆς χαρᾶς σὺν Ἀγγέλοις ἀπολαύσωμεν.

Φωστὴρ λαμπρότατος ὄφθης Μάρτυς Ἐπίμαχε τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνων καὶ ἀγνοίας τῷ ζόφω τους πάλαι Κρατουμένους, φωτίσας ταῖς σαῖς, ἱεραῖς παραινέσεσι, καὶ ἐναθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ νίκης στέφανον ἀπειλήφας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μεταβολὴν μοι τοῦ βίου, Παρθένε χάρισαι, ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν μου, μεταφέρουσα τρόπων, πρὸς θείας ἀπαθείας νεύσιν ὁμοῦ καὶ οἰκείωσιν ἄρρητον πένθος χαρμόσυνον βρύειν μου τὴν ψυχὴν, ἀενάως μοι παρέχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου, παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχη Θεοτόκε, ὅθεν αὐτόν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων μὲ ρύσασθαι καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Και τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν Συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πιστῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ ὑπηρέτας. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος α'
Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Πίστει τοὺς γεραίροντας ὑμῶν, τὸ ἱερὸν θεηγόροι μνημόσυνον, καὶ πανηγυρίζοντας, χαρμονικῶς παθῶν ἀγλύος ρύσασθε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρὰς μετόχους ἐργάσασθε.

Ἰχγεσιν ἐπόμενοι Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Πανόλβιοι, τούτου τε προστάξεσι, θεαρχικαῖς καθυπουργοῦντες ὤφθητε, πάντων πλανωμένων, καθηγηταὶ πρὸς εὐσέβειαν.

Στάχυν καὶ Ἀμπλίαν τὸν σοφόν, καὶ Οὐρβανὸν Ἀπελλῆν τε καὶ Νάρκισσον, καὶ τὸν Ἀριστόβουλον, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Μαθητὰς χρηματίσαντας, πίστει συνελθόντες, χρεωστικῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον

Τὸ περιφανὲς ὄρος Θεοῦ, τὴν κιβωτὸν τὴν Ἁγίαν καὶ Τράπεζαν, στάμνον τε τὴν πάγχρυσον, τὸ καθαρὸν τοῦ Κυρίου παλάτιον, τὴν εὐλογημένην, ἐν γυναιξὶ μακαρίσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, ποίημα καὶ οὗτος τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοι Κύριε

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησιν Ἀθλοφορε, τοὺς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, τελούντάς σου πανήγυριν, φωτίζεσθαι ἰκέτευε, Ἐπίμαχε μακάριε.

Χαίρων προσεχώρησας ταῖς βασανίαις, μὴ πτοηθεὶς τῶν διωκτῶν, τὰ θράση πανόλβιε, ἀλλ' ἔρωτι τοῦ Κτίστου σου, εὐφραίνου ἀναιρούμενος.

Ἐστης ἐπὶ βήματος Ἀθλοφόρε, τὴ πανοπλία τοῦ Σταυροῦ, φραττόμενος ὅλος, γενναίῳ φρονήματι, μεγαλύνων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἀσπόρως ἐκ γαστρὸς, Παρθένου ἐτέχθης, δι' ἧς καὶ σώζεις ἅπαντας, ὡς ὁ μόνος πολυέλεος.

τῶν Ἀποστόλων

Ὦδὴ γ'
Ὁ μόνος εἰδὼς

Ὡς στάχυν πολύφορος σοφέ, ὠράθης λόγω γνώσεως, τοὺς τῶ λιμῶ τακέντας τῆς πίστεως, ἐκτρέφων Στάχυν θεομακάριστε, καὶ τροφῆς τῆς κρείττονος, κοινωνοὺς ἐν χάριτι, ἐργαζόμενος σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνη τὴ γλώττη εὐφυῶς, χρησάμενος ἠλίευσας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, καὶ προσηγάγου θεῖον ὀψώνιον, τῷ ἐλθόντι Νάρκισσε, σῶσαι τὸ πλανώμενον, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη τῆς κτίσεως.

Ἐπέδραμες οἰὰ πὲρ ἀστήρ, Ἐφῶς ἐξορμώμενος, καὶ Βρεττανίας πόλεις ἐπέφθασας, Χριστοῦ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ φωτίζων χάριτι, μάκαρ Ἀριστόβουλε, τοὺς πιστῶς δεχομένους τὸν λόγον σου.

Θεοτοκίον

Παστὰς φωτοφόρος τοῦ Χριστοῦ, καὶ θρόνος ὑψηλότατος, Θεογεννήτορ ὄφθης Πανάμωμε, ἐν σοὶ γὰρ μόνος ἀναπαυσάμενος, τοὺς ἡμῶν ἀφείλετο, κόπους καὶ τὴν μέλλουσαν, τοῖς ἀξίοις ἠντρέπισεν ἄνεσιν.

Τοῦ Μάρτυρος

Τόξον δυνατῶν

Θράσος ἀσεβῶν ἡμαύρωσεν, ἐν τῇ παντευχίᾳ, τοῦ Σταυροῦ ἐγκαυχώμενος, τροπαιοῦχος καὶ στεφανίτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχος.

Δόξαν παριδῶν τὴν πρόσκαιρον, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ἀποδυσάμενος, ἔχαιρες γενναιόφρων ὡς στρατιώτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχε.

Σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας, τὴν ψυχὴν δὲ Μάρτυς, ἀσφαλῶς διετήρησας, θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότη, σεαυτὸν προσάξας πάντιμον.

Θεοτοκίον

Χαίροις μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἢ Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο, δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ὁ σοφὸς ὁμῶν φθόγγος, ἐξῆλθεν ἀληθῶς, τοῦ Κυρίου αὐτόπται, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, οὐρβανὲ σὺν Ἀμπλία τε, Ἀριστόβουλε, καὶ Ἀπελλῆ σὺν Ναρκίσσω, μετὰ Στάχυος, ὑπὲρ ὑμῶν τὸν Σωτήρα, ἀπαύστως πρεσβεύσατε.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησι καλλωπιζόμενος, τὸ σκότος ἐμείωσας, τῆς ἀθείας σοφέ, ἀθλήσας δι' αἵματος, ὄθεν τὴν παναγίαν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦντες, ἐξαιτούμεθα πάντες, λαβεῖν θεῖον ἔλεος, Μάρτυς Ἐπίμαχε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγνή παναμώμητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἢ μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ, ἐν χρόνῳ κύησασα, τοῦτον σὺν τοῖς ἀγίοις, καὶ σεπτοῖς Πατριάρχαις, Μάρτυσι καὶ Ὅσιοις καὶ Προφήταις δυσώπει, δωρήσασθαι ἡμῖν, ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὄν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρῆσασθαι.

Τῶν Ἀποστόλων

Ὡδή δ'

Ὅρος σὲ τὴ χάριτι

Ἀστράψας ἐν γῇ, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, ὡς πὲρ ἀκτῖνας μυστικές, προσεπαφῆκεν ἐμφανῶς, Στάχυν τε καὶ Νάρκισσον, καὶ Οὐρβανὸν Ἀμπλίαν καὶ Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τοὺς ἐν σκότει φωτίζοντας.

Ἰσχυὶ τοῦ θεοῦ, δυναμούμενος Πνεύματος, τοὺς κατοικοῦντας, Ὀδησόν, υἱοὺς ἀπέδειξας φωτός, Ἀμπλία Ἀπόστολε, ἐπιτελῶν θαυμάτων ἔργα παράδοξα, καὶ καταργῶν τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ναμάτων ἐνθέων, πεπλησμένος ἐξέδραμες, καθάπερ ῥεῦμα Οὐρβανέ, σωτηριῶδες τὰ πικρά, καὶ ἄποτανάματα, ἀποσοβῶν καὶ καταρδεύων ἐν χάριτι, τῶν εὐσεβούντων παμμάκαρ τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον

Ὡράθης Ἀγγέλων, ὑπερέχουσα Δέσποινα, τὸν γὰρ ἐκείνοις φοβερὸν, ἀνερμηνεύτως ἐν γαστρί, χωρῆσαι ἠξίωσαι, καὶ ἐν χειρὶ βαστάσαι καθάπερ νήπιον, τῶν ἡμερῶν τε καὶ χρόνων ἐπέκεινα.

Τοῦ Μάρτυρος

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου

Τῆς τῶν ἀθέων μὴ φροντίσας ἀθεότητος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας θαρσαλέως παρετάξατο, ὁ εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, Δόξα σοὶ κραυγάζων φιλάνθρωπε.

Τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν νευρούμενος, τῶν ἀλγηδόνων ἀνδρείως κατεφρόνησεν, ἀναβοῶν Ἐπίμαχος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν ἐπιγείων καταπτύσας τὴν λαμπρότητα, διὰ θανάτου βασιλείαν ἐκληρώσατο, ὁ θαυμαστός Ἐπίμαχος, δόξαν ἀναπέμπων τῷ ζῶντι Θεῷ.

Θεοτοκίον

Χερουβικῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, καὶ θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχοῦμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Τῶν Αποστόλων

Ὡδὴ ε'

Ὁ φωτίσας

Τοῦ Ποιμένος τοῦ καλοῦ τὰ ἀμώμητα πρόβατα, μέσον λύκων ὑπ' αὐτοῦ προφανῶς ἀπεστάλησαν, τούτους τιθασεύοντες, καὶ εἰσελαύνοντες πρὸς μάνδραν, τὴν νοητὴν διὰ πίστεως.

Ὁ μέγας σὲ Βυζαντίου Ἀνδρέας κατέστησεν, Ἐπίσκοπον τοὺς ἐκεῖσε πιστοὺς ἐκδιδάσκοντα, Στάχυ Ἰερώτατε, καὶ κυβερνῶντα πρὸς λιμένας, τοὺς γαληνοὺς θεῖα χάριτι.

Ἐπέρτιμον ὡς πὲρ λίθον σὲ ἔσχεν ἀκρόγωνον, Ἡρακλείας ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία στηρίζοντα, Ἀπελλῆ μακάριε, ταύτην ἐν λόγῳ ἀληθείας, ὅθεν ἀξίως ὑμνούμεν σε.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον καὶ ἔτεκες, πανύμνητε, ὃν Πατὴρ ἐκ γαστρὸς ἀπεγέννησε, πρὸ αἰῶνων Ἄχραντε, ὅθεν ὡς τούτου σὲ Μητέρα, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος

Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε

Θωρακισθεὶς τῇ χάριτι, τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς ἀσεβέσιν ἐβόα ὁ Μάρτυς. Ξίφος τε καὶ πῦρ οὗ μὲ χωρίσει, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως.

Ὁ εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, βήματι παρεστῶς, τοῖς ἀνομοῦσιν ἐβόα εὐθαρσῶς. Γῆν καὶ οὐρανὸν θεοὶ μὴ δρῶντες, δυσσεβῶς ἀπολέσθωσαν.

Ὁ ἀθλητὴς Ἐπίμαχος, θεόθεν ἐμπνευσθεὶς, Πατέρα Λόγον, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, φύσει ἐν μιᾷ τοῖς ἀγνοοῦσι, τὴν Τριάδα ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον

Τις ἐξειπεῖν δυνήσεται, τοῦ τόκου σου Ἀγνή, τὸν ὑπὲρ Λόγον παράδοξον τρόπον; φύσει γὰρ Θεόν,

σεσαρκωμένον ὑπὲρ λόγον ἐκύησας.

Τῶν Ἀποστόλων

ᾠδὴ ς'

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Θαλάσσας τῶν ἐθνῶν διαταράξαντες, ταῖς θεαῖαις ἐπιβάσεσι, διεσώσατε τοὺς πάλαι τὴ πικρά, ἄλμη συμπιγνέντας καὶ προσήξατε, τῷ Λυτρωτῇ διασωθέντας Θεομακάριστοι.

Ἐλέους θελητὴν Θεὸν ἐκήρυξας, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, θεῖε Νάρκισσε ψυχὰς τῶν ἀσεβῶν, μέγας γεγονῶς Ἀθηνῶν πρόεδρος, καὶ φυτουργὸς φυτῶν ὠραίων Θεομακάριστε.

Ὁ θεῖος Οὐρβανὸς λόγον ζωήρυτον, καὶ χάριν τῶν ἰάσεων, ἀναβλύσας ἐφειλκύσατο λαοὺς, πρὸς τὸν φωτισμὸν τῆς θείας χάριτος, ὡς μιμητὴς τοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον σώσαντος.

Θεοτοκίον

Ἵμνουμέν σε δι' ἧς ἐδικαιώθημεν, οἱ πρότερον κατάκριτοι, καὶ συνήφθημεν ἄυλοις Λειτουργοῖς, καὶ τοῦ Παραδείσου ἠξιώθημεν, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἐβόησε, προτυπῶν

Κατήρησε, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην Ἐπίμαχος, τὴ δυνάμει, τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ στεφάνους δόξης, ἀληθῶς παρ' αὐτοῦ ἐκομίσσατο.

Κατέλιπε, τὰ ἐν κόσμῳ καὶ κόσμον Ἐπίμαχος, καὶ τὸ σῶμα, ταῖς βασάνοις ἀνδρείως παρέδωκεν, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότη, καὶ σὺν τοῖς Ἀθλοφόροις ἀγάλλεται.

Κοινωνήσας, τῶν Χριστοῦ παθημάτων. Ἐπίμαχος, τὴ δυνάμει, τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς θείας δόξης, ὡς αὐτοῦ μιμητὴς κεκοινώνηκε.

Θεοτοκίον

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου Θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν πιστοὶ ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς μερύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Κοντάκιον ᾠδὴ β'

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Εἰς τὰ τοῦ κόσμου δραμοντες πληρώματα, θεογνωσίας τὸν λόγον ἐσπείρατε, καὶ στάχυν πολύχουν δρεψάμενοι, Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων προσήξατε, Ἀπόστολοι Χριστοῦ παναοίδιμοι.

Ὁ Οἶκος

Τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην πάντες, ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. Αὕτη γὰρ πάση τῇ οἰκουμένη ὧς πὲρ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτίσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθων ταύτην ἐκτελοῦντας, καὶ πίστει γεραίροντας, διὸ προθύμως συνδράμωμεν, ἀνυμνοῦντες αὐτοὺς καὶ κραυγάζοντες. Ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσασθε ἡμᾶς, Ἀπόστολοι Κυρίου παναοίδιμοι.

Συναξάριον

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καὶ Ἀριστοβούλου.

Στίχοι

- Στάχυς δρεπάνω τῆς τελετῆς, ὡς στάχυς,
- Ἐκ τοῦ παρόντος ἐκθερίζεται βίου.
- Σιγὰ στερήσει πνευμάτων ὧς κολλάβων.

- Ἡ τετράχορδος τῶν Ἀποστόλων λύρα.
- Ψυχάς, Ἀριστόβουλος, ἀγρεύσας λόγῳ,
- Θεῶ πρόσεισι, μισθὸν αἰτῶν τῆς ἄγρας.
- Πρώτη ἐν τριακοστῇ Ἀπόστολοι ἐξ τέλος εὔρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχοι

- Οὐ δειλὸς Ἐπίμαχος ὄφθη πρὸς ξίφος,
- Ἀπροσμάχητον σύμμαχον Θεὸν φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, Ἐπισκόπου Μυγδονίας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Διήγησις Θεοδωρήτου Ἐπισκόπου, περὶ βίου καὶ ἀθλήσεως Ὁμολογητοῦ τινος ἄνωνύμου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων

Ὡδὴ ζ'

Σὲ νοητήν, Θεοτόκε

Ὑπομονή, πειρασμῶν ἐρρύσθητε, ἐχθροῦ πειράζοντος ὑμᾶς, ἐπομβρίας δὲ λογικαῖς, ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, ὅλον κατεπτύσατε, φλογμὸν τῆς πλάνης κραυγάζοντες, Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Περιφανῶς, ἄριστα βουλευέσθαι καὶ τελειότατα τοὺς σοὺς, Ἀριστόβουλε φοιτητάς, μάκαρ ἐξεπαίδευσας, ὡς τὴν ἐνυπόστατον, Σοφίαν σχῶν σὲ παιδεύουσαν, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἡ τῶν πιστῶν, ἱερὰ ὀμήγουρις, ἱερωτάταις ἐν φωναῖς, μακαρίζει σὲ Ἀπελλῆ, τέλος γὰρ μακάριον ἔσχες πολιτείαν τε, ἀγγελικὴν μέλπων πάντοτε. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Ῥύσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ συμφορῶν παντοδαπῶν, καὶ Βαρβάρων ἐπιδρομῆς, Δέσποινα πανύμνητε, ὅπως σὲ δοξάζωμεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόνυμφε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ

Καταπατῶν ἀνδρικῶς, σὺν τῷ πυρὶ τὴν πλάνην, τῷ σταυρωθέντι ὁ αἰοίδιμος, ἐβόα Ἐπίμαχος, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὗ κατεπλάγη φλογός, οὔτε θηρῶν ἀγρίων, οὔτε βασάνων τὴν ἐπίθεσιν, κραυγάζων Ἐπίμαχος, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπομονὴ πειρασμῶν, θεοῖς ἀψύχοις σέβας, ὁ Μάρτυς ὅλως οὐκ ἀπένειμεν, ἀλλὰ πίστει ἐκράζεν, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἐν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ καμίνῳ, σὺ προεγράφης Μητροπάρθενε, ἀφράστως κύησασα, σαρκακωμένον Θεόν, ἀγνή εὐλογημένη.

Τῶν Ἀποστόλων

ᾨδὴ η'

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ

Ἐν τῷ κόσμῳ ὡσπερ ἀστραπαί, ἐφάνητε θεόπται, φλογίζοντες μὲν τὴν πλάνην, τοὺς δὲ μέλλοντας υἱούς, ἡμέρας δεικνύοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ νοστίμῳ ἅλατι τῶν σῶν, Ἀμπλία διδαγμάτων, τῆς πλάνης σηπεδόνα, ἀπεκάθηρας διό, τιμώντές σε ψάλλομεν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνυμνεῖσθω Στάχυς ὁ κλεινός, Ἀμπλίας Ἀπελλῆς τε, καὶ Νάρκισσος Οὐρβανός τε, καὶ ὁ πάνσοφος βοῶν, πιστῶς Ἀριστόβουλος. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ καταφυγὴν, καὶ κλίμακα πρὸς ὕψος, μετάγουσαν τὸ ἀνθρώπινον, παναμώμητε. Ἀγνή, εἰδότες κραυγάζομεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα

Πάθος τὸ σεπτὸν ἐξεικονίζων, ἐν τοῖς σοῖς μέλεσι Σοφέ, ὑπέφερεις ἀνδρείως, πείραν πολλῶν βασάνων, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνακηρύττων.

Στάζουσιν οἱ σοὶ ἰδρῶτες Μάρτυς, θεοσεβείας γλυκασμόν, ἐξαίροντα πικρίαν, πλάνης ἀθεότητος, διό, Ἐπίμαχε δοξάζεις, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐχαιρες ποιναῖς προσομιλήσας, παντοδαπαῖς πανευσθενῶς, Ἐπίμαχε παμμάκαρ, κράζων. Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σώσόν με Ἀγνή ἢ τὸν Σωτήρα, ἀποκυήσασα Χριστὸν ἡμῖν ὁμοιωθέντα, ὅπως ἐν αἰνέσει σὲ ἀεὶ, μακαρίζομεν εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τῶν Ἀποστόλων

ᾨδὴ θ'

Τύπον τῆς ἀγνῆς

Ἵνα τᾶ τῆς γῆς πληρώματα, πεπληρωμένα πλάνης τοῦ πολεμήτορος, καὶ μεμεστωμένα, σκοτασμοῦ ἀθεότητος, τῷ φωτὶ καταυγάσης τῆς γνώσεως, τὰς σᾶς σωτηριώδεις, αὐγάς Οἰκτίρμον τούτοις ἔπεμψας.

ᾨφθης φερωνύμως ἔνδοξε, σωτηριώδης στάχυς, σῖτον τοῖς χρήζουσι, φέρων στηριγμόν, θεογνωσίας παρέχοντα, καὶ λιμοῦ νοητοῦ ἐξαιρούμενον, τοὺς πίστει σὲ καὶ πόθῳ, Ἱεροκῆρυξ μακαρίζοντας.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενος, τὰς τῶν ῥητόρων γλῶσσας ἀλάλους ἔδειξας, καὶ ἐκ φάρυγγος, τοῦ δυσμενοῦς Ἀριστόβουλε, ἀνιμήσω ψυχὰς καὶ προσήγαγες, Κυρίῳ σεσωσμένας, διὰ τελείας ἐπιγνώσεως.

Ἦδη οὐρανοὺς γηθόμενοι, θεοειδεῖς οἰκοῦντες, Θεοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, εἰλικρινῶς ὑμᾶς σέβοντας, καὶ γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντας, μετόχους αἰωνίου, καταξιώσατε λαμπρότητος.

Θεοτοκίον

Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφήν παρέχοντα μέγα καὶ φρικτόν, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, Παρθένε Θεοτόκε, ὅθεν πιστῶς σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἰσχυρὸ ῥωννύμενος Χριστοῦ Ἐπίμαχε, Ἀθλοφόρε ἐταπεινώσας, κράτος ἀνίσχυρον δαιμόνων, καὶ νίκης τὸ λαμπρὸν ἥρας τρόπαιον, χοροῖς τῶν Ἀθλητῶν στεφανούμενος, ὅθεν σὲ πιστεῖ μακαρίζομεν.

Ὁφθη ὡς πὲρ κρήνη ἀληθῶς Ἐπίμαχε, ἡ σὴ θήκη ἀναβλύζουσα, χάριν θαυμάτων παραδόξων, καὶ νέφος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, τῶν πίστει προσερχομένων σοὶ πάντοτε, Μάρτυς θεόφρον ἀξιάγαστε.

Συνέτριψας πάσας τοῦ ἐχθροῦ πανεύφημε, τὰς παγίδας καὶ ἠφάνισας, τούτου τὸ ὄνομα μέτ' ἤχου, Χριστὸν ὁμολογήσας ἐνώπιον, τυράννων καὶ βασιλέων Ἐπίμαχε, ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Ἡλίου λαμπρότερον ἡμῖν ἐξέλαμψε, σοῦ ἡ Μνήμη παναοίδιμε, πάντων φωτίζουσα καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε, παμμάκαρ Ἀθλοφόρε Ἐπίμαχε, ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Φωτὸς οἰκητήριον ἀγνὴ γεγένησαι, διὰ τοῦτο ἰκετεύω σε, Φώτισον Δέσποινα τὰς κόρας, τῆς τεταπεινωμένης καρδίας μου, παθῶν ταῖς χαλεπαῖς ἀμαυρότησιν, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἶσω κίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Στάχυς, Ἀμπλίας, Νάρκισσος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ ἐνδοξος, καὶ Ἀριστόβουλος θεῖος, καὶ Οὐρβανὸς οἱ φωστῆρες, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, φαιδρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῶν πόθῳ ἐπιτελούντων, τὴν Ἱερὰν αὐτῶν Μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἐπίβλεψον Πανύμνητε, εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴ ἀμάχῳ σου ταύτῃ, συντήρησον δυναστεία, τῆς βασιλείας ἴθυνον, τὰ σκῆπτρα καὶ κραταίωσον, τὰ ἔθνη καταπράυνον, καὶ ἔκχεον τὴν εἰρήνην, ἐπὶ τὰ πέρατα κόσμου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁρωήγου. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθίας.

Καὶ Απόλυσις